

Turnaj v **koňském pólu** je unikátní podívaná. Ale pokud je vám líto, že jste ho propásli, trápíte se zbytečně. Nejspíš byste se sem stejně nedostali

KOPYTA A KOKTEJLY. Mezi hosty nechyběla ani bývalá asistentka amerických prezidentů Eliška Hašková-Coolidge (dole vlevo). 4x Foto Jan Tůma

kteřá pracovala v Bílém domě jako asistentka hned několika amerických prezidentů. Nebudeme-li chtít organizátora červnového turnaje, banku Sal. Oppenheim Rakousko, naštvat, neřekneme, že to je pěkně snobská akce, ale použijeme spíše obrat „pouze pro zvané“. Exkluzivnost ke koňskému pólu ostatně patří jako sedlo ke koni a vztahuje se nejen na exhibiční turnaje, jako byl tento na

farmě Levín na Benešovsku, ale prakticky na všechny zápasy po celém světě. Koňské pólo je ale exotickou podívanou i pro Čecha se sedminulovým kontem, protože u nás se prostě nehraje. Po revoluci k nám poprvé zavítalo v roce 1992, kde se na strahovském stadionu sešlo dvanáct týmů a tři sta koní. A podruhé to bylo právě letos.

Na ploše čtyřikrát větší než fot-

balové hřiště proti sobě stojí dva čtyřčlenné týmy. S nimi se po hřišti pohybují dva rozhodčí (rovněž na koni) a jeden sleduje zápas na vyvýšeném stanovišti (ten jediný koně nepotřebuje). Číslo hráčů od jedné do čtyř určují i jejich pozici v týmu: jednička útočník, dvojka nahrávač, trojka kapitán a čtyřka bek.

Zápas se hraje na tzv. chucky (čaky), sedmiminutové čtvrtiny,

TVRDÝ SPORT. Kožené chrániče a bandáže mají nejen hráči, ale i koně.

V TURNAJI ZVÍTĚZIL Team Dior. Vpravo: Góly se střílejí do sedmiapůlmetrových branek.

3x Foto Jan Tůma

mezi nimiž je malá přestávka. Slovo chukka zamotalo hlavu i samotnému komentátorovi, který zápasem provázel a díky němuž si většina návštěvníků turnaje do dnes myslí, že herní čtvrtina se nazývá čakra. Komentátor nestíhal sledovat ani aktuální skóre a další dění na hřišti, na jeho obhajobu je ale nutno říct, že se po každé brance mění strany, a tudíž sledování, který tým právě hraje na kterou branku, je přinejmenším matoucí. Když k tomu připočteme další nepřehledná pravidla, jako je třeba bodové zvýhodnění slabšího týmu, je komentování takové sportovní akce opravdovou vyšší divčicí. Nicméně tím zápas dostal humorný podtext, což mu podle mého názoru jenom prospělo.

Člověk vskutku nemusí být zapřisáhlý koňák, aby se mu na turnaji koňského póla líbilo. Daleko víc než sportovní akce je takový zápas společenskou událostí, kde je možno prezentovat své nové auto a přítelkyni, případně poplkat o pokrocích synka v golfu. Fakt, že o pólo jde jaksí až ve druhé řadě, nic neubírá na slávě hráčům, kteří mezi diváky platí za zbožňované hrdiny, jejichž glosy vždy bezpečně rozesmějí okolí.

My jsme mezi hráči svého reprezentanta bohužel neměli. Našli se mezi nimi Slovák, Polák, Švýcar, Peruánec, Němci, Rakušané, Italové a Argentinci, kteří jsou ostatně nejlepší na světě. Vždyť právě argentinská klisna společně s anglickým hřebcem zplodila hříbě nového plemene, jež je pro pólo nej-

vhodnější. Vyšlechtěné plemeno je v kohoutku až o 15 centimetrů nižší a rovněž kratší než běžný jezdecký kůň, a tím pádem taky obratnější.

Pokud jste dostali zálsusk udělat ze své ratolesti hvězdu koňského póla, budete muset sáhnout hodně hluboko do trezoru. S jedním koněm si hráč zdaleka nevystačí, zvíře může v zápase odehrát sice i dvě chukky, ale mezi nimi musí alespoň jednu odpočívat. Potřebujete minimálně dva koně, i když hráči si na zápasy vozí běžně kolem sedmi. Prvním krokem do světa póla nicméně nemusí být nákup koňského stáda. Stačí, když vyjedete na tréninkovou farmu (nejbližší je v Německu), kde vás vyškolí trenéři na zkušených koních, kteří jsou navyklí, že jim hráči švihají bambusovými páčkami kolem hlavy.

Cimrmanovská federace

Pozoruhodné je, že u nás již čtyři roky existuje Česká federace póla, která má za úkol získávat nové členy a spravovat činnost klubů. Má to ale háček – žádný klub u nás zatím neexistuje a členové federace jsou jen dva: prezident Vladimír Tichý a generální sekretář Josef Krautmann. První klub se pomalu formuje v Praze. Má čtyři členy, za sebou první tréninky v Německu a ještě letos chce začít hrát. „Problémem je,“ říká Josef Krautmann, „že nemáme vlastní koně ani zázemí. Budeme u nás muset založit chov tohoto speciálního plemene, a to je běh na dlouhou trať. Přesto budeme

